

Ся боротьба горить ясным подумням скрізь, де тільки живе пролетаріят. На Заході філії сеї боротьби знімають ся високо. В Англії, в маленькій Бельгії, Німеччині, Франції і інших західноєвропейських державах пролетаріят, організований в сильну і могутню соціалдемократичну партію, з гордістю може собі сказати: Нарід — то я!

У нас ще далеко до сеї радісної хвили. Але день, коли прокинеть ся наша біднота сіл і міст зі свого камінного сну та через організацію і освідомлене стане сильною і могутною, хоч як віддалений, але неминучий.

От тоді теж вона гордо заявить:

Нарід — то я! Моя воля і мої інтереси — се воля і інтереси народу! Соціалізм, мій прапор — то є народний прапор!

Хай живе соціалізм!

